

Jimenan IHME TEMPPELISSÄ

Glenda Mendez de Lopez
(Perustuu tositahtumaan)

Jimenaa jännitti. Mutta hän tiesi, että Herra auttaisi häntä.

Tämä kertomus tapahtui Guatemalassa.

Jimena kiipesi autoon ja kiinnitti turvavyönsä. Hän ja hänen vanhempansa olivat menossa temppeliin. Tämä olisi hänen ensimmäinen kertansa temppelissä kasteilla. Papi kastaisi hänet muutamien heidän esivanhempiansa puolesta. Jimena malttoi tuskin odottaa!

Mutta sitten Jimenan mieleen tuli jotakin, mikä sai hänet hätäntymään. "Papi", hän sanoi, "entä minun pumppuni?"

Jimenalla oli tyypin 1 diabetes. Jotta Jimena pysyisi terveenä, hän käytti aina pientä laitetta, jota nimitettiin insuliinipumpuksi. Se sääteli hänen verensä sokeripitoisuutta. Jos hän oli liian kauan ilman sitä, hän tunsu olonsa sairaaksi.

"Saanko pitää sitä temppelissä?" Jimena kysyi. Hänen sydämensä jyskytti. "Entä kun menen veteen?"

"Kaikki järjestyy", papi sanoi. "Voit käyttää pumppua, kunnes menet veteen. Sitten mamá

voi auttaa sinua laittamaan sen takaisin heti kun nousest vedestä."

Mamá nyökkäsi. "Ja jos sinulle tulee huono olo kasteiden aikana, sano vain papille, niin voit lopettaa." Mamá puristi hänen kättään. "Olemme kanssasi koko ajan."

"Hyvä on", Jimena sanoi. Häntä jännitti yhä. Mutta mamá ja papi olivat auttaneet häntä tuntemaan olonsa hieman paremmaksi.

Kun he saapuivat, Jimena piteli mamáa ja papia kädestä, kun he kävelivät kohti temppelin ovia. Heti kun Jimena astui sisään, hänestä tuntui lämpimältä, lohdulliselta. Hän tiesi Pyhän Hengen kertovan hänelle, että taivaallinen Isä auttaisi häntä, vaikka häntä jännittikin. Kaikki järjestyisi, aivan kuten papi oli sanonut.

Jimena pukeutui valkoisiin vaatteisiin. Sitten mamá auttoi Jimenaa irrottamaan pumpun. "Se kestää vain muutaman minuutin", mamá sanoi. Hän halasi Jimenaa.

Jimena astui veteen. Papi odotti häntä. Papi ojensi kätensä ja auttoi hänet alas portaita.

Papi lausui kastetoimituksen sanat ja upotti Jimenan veteen. Kun Jimena nousi taas ylös, hän hymyili. Sitten he tekivät vielä muutamia kasteita lisää.

"Onko kaikki hyvin?" papi kuiskasi hänen korvaansa.

"Joo!" Jimena sanoi.

Papi kastoi hänet vielä muutaman ihmisen puolesta. "Jaksatko vielä lisää?" papi kysyi uudelleen.

"Joo!" Jimena sanoi.

Viimeisen kasteen jälkeen mamá auttoi Jimenaa laittamaan insuliinipumpun takaisin ja tarkisti Jimenan verensokerin. Mamá hymyili. Se oli normaali! Aivan kuin Jimena ei olisi lainkaan ottanut pumppua pois.

Seuraavaksi he menivät pienempään huoneeseen. Papi asetti kätensä Jimenan päälle. Hän varmisti Jimenan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi niiden puolesta, jotka olivat kuolleet ja joiden puolesta Jimena oli kastettu. Nyt nämä Jimenan esivanhemmat voisivat tehdä valinnan liittyä Jeesuksen Kristuksen kirkkoon!

Seuraavalla viikolla koti-illassa Jimena ja hänen vanhempansa puhuivat temppelimatkastaan. "Temppeli on Herran huone", papi sanoi. "Kun menemme temppeliin, me voimme saada elämäämme ihmeitä."

"Millaisia ihmeitä?" Jimenan pikkuveli Pablo kysyi. "Minua jännitti irrottaa insuliinipumppu, ennen kuin menin veteen", Jimena sanoi. "Mutta kun olin kastettavana, en edes tuntenut oloani sairaaksi. Se oli ihme!" Jimena hymyili. "Ja vaikka minua pelotti, Pyhä Henki auttoi minua tuntemaan oloni rauhalliseksi. Sekin oli ihme." ●

Millöin Pyhä Henki on auttanut sinua tuntemaan olosi rauhalliseksi?